

29 Ιανουαρίου 2014

Πως η προσευχή χωρίζει τον νου από τους λογισμούς

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Και ο Αδελφός είπε· Στα αλήθεια, Πάτερ, έτσι είναι. Αλλά σε παρακαλώ, να με μάθεις και για την προσευχή, πως χωρίζει τον νου από όλους τους λογισμούς.

Και αποκρίθηκε ο Γέροντας· Οι λογισμοί, είναι σκέψεις για τα πράγματα· από τα πράγματα, άλλα είναι αισθητά και άλλα νοητά. Σε αυτά ο νους διατρίβει, περιφέροντας τα νοήματα τους· η χάρη της προσευχής φέρνει τον νου κοντά στον Θεό· και αυτό χωρίζει από όλους τους λογισμούς. Τότε ,λοιπόν, ο νους όντας γυμνός (από ξένους λογισμούς) γίνεται θεοειδής. Αφού γίνει τέτοιος, αιτεί τα πρέποντα και η δέησή του δεν αποτυγχάνει ποτέ. Για αυτό λοιπόν και ο Απόστολος παραγγέλλει να προσευχόμαστε αδιάλειπτα, για να φέρουμε τον νου συνεχώς κοντά στον Θεό.

Και ο Αδελφός είπε · Και πως ο νους μπορεί να προσεύχεται αδιάλειπτα; Διότι ψάλλοντας και διαβάζοντας και υπηρετώντας, τον περισπούμε με πολλούς λογισμούς και θεωρήματα.

Και αποκρίθηκε ο Γέροντας· Τίποτα αδύνατο δεν προστάζει η θεία Γραφή. Επειδή και ο ίδιος ο Απόστολος και έψελνε και διάβαζε και υπηρετούσε και προσεύχονταν αδιάλειπτα. Αδιάλειπτος είναι η προσευχή που έχει τον νου σε πολύ ευλάβεια και πρόσκειται με πόθο στον Θεό, και κρέμεται πάντοτε από την ελπίδα Του, και σε Αυτόν έχει θάρρος σε όλα, στα έργα και σε όσα συμβαίνουν. Ο Απόστολος έλεγε "ποιος θα μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού· θλίψη ή στενοχώρια? ". "Διότι είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος, ούτε ζωή, ούτε άγγελοι". Και πάλι "Κατά

πάντα θλιβόμενοι, αλλά όχι στενοχωρούμενοι· απορούμενοι, αλλά όχι απελπιζόμενοι· διωκόμενοι, αλλά όχι εγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι αλλά όχι απολλύμενοι. Πάντοτε περιφέροντας την νέκρωση του Κυρίου Ιησού στο σώμα, για να φανερωθεί και η ζωή του στην θνητή μας σάρκα. Έτσι, λοιπόν, ο Απόστολος αδιαλείπτως προσεύχονταν· σε όλα τα έργα, καθώς ελέχθη, και σε όλα όσα συνέβαιναν είχε την ελπίδα στον Θεό. Για αυτό τον λόγο στις θλίψεις έχαιραν όλοι οι άγιοι, για να συνηθίσουν να έρχονται στην θεία αγάπη. Και για αυτό έλεγε ο Απόστολος " Θα καυχηθώ, λοιπόν, στις ασθένειές μου, για να σκηνώσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού. Όταν ασθενώ, τότε είμαι δυνατός". Αλλά ουαί σε εμάς τους άθλιους, διότι εγκαταλείψαμε την οδό των αγίων Πατέρων, και για αυτό είμαστε έρημοι από κάθε πνευματικό έργο».

(Ασκητικά, Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής)

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr